

KAMMARRÄTTEN BEVILJAR ERSÄTTNING

Kammarrätten bifaller överklagandet från den sökande¹ och förklarar att hen har rätt till hel sjukersättning.

Ärendet i förvaltningsrätten

Den sökande anger de sjukdomar hen har och till dem medföljande besvär i form av smärta, utmattning, depression och feberattacker. Dessa har hen haft i många år och besvären har ökat med tiden. De försök till arbetsträning hen deltagit i visar att arbetsförmågan är helt nedsatt. Under åren har hen kämpat sig igenom en rad olika insatser såsom utredningar och kartläggningar inom vården, Arbetsförmedlingen och kommunen. Hen har haft anställningar, genomgått arbetspraktik, arbetsträningar, utbildningar, smärthanteringsprogram, arbetslivsinriktade rehabiliteringar och teambedömningar. Alla instanser har då kommit fram till liknande slutsatser, att arbetsförmågan är helt nedsatt och att inte ens ett skyddat eller anpassat arbete gör någon skillnad.

Ärendet i kammarrätten

Förutom det som åberopats i förvaltningsrätten kompletteras ärendet med följande; alla med problem med värk har någon form av rörelserädsla, hen saknar rutiner för mat och använder sömntabletter mot sina besvär. Till kammarrätten åberopas även ett nytt läkarutlåtande.

Försäkringskassan motsätter sig en ändring av förvaltningsrättens dom.

Kammarrättens slutsats

Rätten konstaterar visserligen att den sökandes sjukdomshistoria framstår som diffus. Däremot konstaterar de att hen lider av besvären, både fysiskt och psykiskt och att det varit så under en längre tid. Behandlingsåtgärder anses som lönlösa och tillsammans med de medicinska underlagen konstateras att arbetsförmågan är stadigvarande helt nedsatt.

Kammarrätten anser att A.A. har gjort det sannolikt att förutsättningarna för hel sjukskrivning finns. Därmed bifalles hens överklagande.

¹ "Sökande" är i detta fallet personen som sökt sjukpenning hos FK. Kallas även för hen och den enskilde i texten.